

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 31. Formosus damnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

Sæculum IX. timus, & promittimus, omnia, quæcumque
A. C. 876. que Ecclesiæ & Saluti nostræ proficia imperaveris, esse facturos.

Huic Decreto subscripsérunt Episcopi ex Heturia, & Longobardia septendecim, quorum primus est Ansbertus Archiepiscopus Mediolanensis. Tum visitur subscriptio unius Abbatis, Ducis Bosonis, & decem Comitum. In eodem Concilio Canones quindecim conditi, seu articuli ad Disciplinam spectantes, quibus præcipitatur, ut Sæculares viros Ecclesiasticos congruo cultu venerentur, Bona Ecclesiæ tueantur, atque concordiam inter Episcopos & Comites foveant. Laici jubentur in diebus Festis Officio Divino sive in Civitate sive ruri interesse. In Domibus non liceat sine Episcopi consensu Missas celebrare. Episcopi cum suis Clericis in Claustro maneant. Antiqui Canones, ne quis Clericus venetur, aut armatus incedat, renovantur.

c. 7.

c. 8.

§. XXXI.

Formosus damnatur.

Joa. ep. 319. Anno octingentesimo septuagesimo sexto mense Februario Papa datus ad Carolum Imperatorem literis contra Gregorium Ecclesiæ Romanæ Nomenclatorem & Georgium ejus generum querelas movit. Erat vero Nomenclatoris Officium, illos, quos Papa mensæ suæ adhibere

hibere volebat, advocare, & illos exci- Sæculum IX.
 pere, qui ad Papæ alloquium admitti A. C. 876.
 petebant. Gregorius filius fuit Theo-
 philacti, qui olim idem officium obtinue-
 rat. Cum ergo ad Papæ notitiam per-
 venisset, quod Gregorius & ipsius gener
 contra se & Imperatorem conjurascent,
 libello accusationis ad Imperatorem mis-
 so, eos ultima die Martii citari jussit, &
 diem, qua ad dicendam causam venirent,
 præstituit. Illi modeste quidem respon-
 derunt, promittentes, se Papæ obtem-
 peraturos; sed moras deinde nexuerunt,
 & valetudinem simularunt, quod spera-
 rent, Papam cum amicis suis hoc tem-
 poris spatio interfici, aut Saracenis viam
 in Urbem aperiri posse. Cum vero vi-
 derent, Papam provide sibi cavere, &
 Judicii diem imminere, communicarunt
 consilia cum Formoso Episcopo Portuen-
 si, Stephano Secundicerio, Sergio Magi-
 stro militum, & Constantina Nomen-
 clatoris filia, a Papa necdum quidem ci-
 tatis, sed perpetuis Imperatoris inimicis,
 qui acriter ejus electioni adversati fue-
 runt.

Hi omnes noctis beneficio usi Roma
 excesserunt per S. Pancratii portam (nam
 claves dolose ad fugam præparatas ha-
 bebant) eamque egressi reliquerunt a-
 pertam, etsi scirent, Urbem circumqua-
 que a Saracenis obsideri. Cunctos quo-

N n 2 que

Sæculum IX. que Ecclesiæ thesauros abstulerant. Cum
 A. C. 876. autem Papa ad eorum domos mississet
 duos Episcopos, respondent famuli, ne-
 scire se, quo se Domini sui contulissent.
 Ergo Judicium in aliam diem differtur,
 & postquam eos Papa iterum canonice
 citari jussisset, congregat Synodum suum
 in Ecclesia S. Dominæ Nostræ ad Marti-
 res, quæ hodie Rotunda dicitur, ibique
 servata Judiciorum forma sequentem
 Sententiam contra Formosum pronun-
 ciat.

Sup. Lib. L. Formosus Episcopus Portuensis ab An-
 tecessore nostro Nicolao beatæ memoria
 in Bulgariam Legatus, Regem Neophy-
 tum suis fraudibus deceptum, terribilis
 Sacramentis obstrinxit, ne unquam b-
 lium Episcopum, ipso superstite, a Sacra
 Sede susciperet, & ipse vicissim promisit,
 jurans, quantocius ad hunc Regem se re-
 diturum; unde a nobis licentiam, literam
 & necessaria itineri subsidia accepit. Du-
 dum per ambitionem a minori Ecclesiæ
 ad maiorem (videlicet Sedem Apostoli-
 cam) profilire conatus est. Nunc vero
 sine nostra licentia propriam Ecclesiæ
 deseruit, ab Urbe discessit, & contra sa-
 lutem Reipublicæ & dilecti filii nostri
 Caroli, quem elegimus & consecravimus
 Imperatorem, cum fautoribus suis con-
 spiravit. Quare, nisi intra decem die-
 nempe vigesima nona Aprilis hac Indicio-

ne nona venerit & se purgaverit, vo-Sæculum IX.
 lumus, ut omni Communione Ecclesiasti- A.C. 876.
 ca privetur. An istud vos quoque vul-
 tis? Omnes responderunt: Volumus.
 Et, si intra dies quindecim, proxima die
 quarta Maji, in judicium non venerit,
 eum ab omni Ministerio Sacerdotali de-
 jectum pronunciamus. An & vos pro-
 nunciatis? Omnes iterum: Pronuncia-
 mus. Et, si intra dies viginti, nempe
 nona Maji, non veniat, aut si turbas in
 Ecclesia excitet, & contra hanc nostram
 Sententiam reclamare voluerit, sine ulla
 absolutionis spe anathema sit!

Hic prudentem Lectorem de crimi-
 nibus, quibus Formosus in ista senten-
 tia titulo contumaciæ lata accusatur, ju-
 dicium suum suspendere oportet; nam, Formosus
 quæ sequentur, ostendent, quod pro E-Episcopus.
 piscopo virtutis & pietatis studiosissimo
 habitus fuerit; estque opinioni locus,
 crimen ejus maximum fuisse, quod ele-
 ctio Caroli Calvi in Imperatorem ipsi
 non probaretur.

Papa similem sententiam pronuncia-
 vit in Gregorium Nomenclatorem, quod
 annis prope octo suis perjuriis, dolis,
 avaritia, rapinis Ecclesiam dehonestasset,
 quod Summum Pontificatum ambiisset,
 quod in Carolum Imperatorem & in Pa-
 pam sæpe & graviter delinquisset, quæ ca-
 pita publice recitata, quod datam fi-

Nn 3 dem

Sæculum IX. dem fregisset, venturum se, & quæde
 A. C. 876. Ecclesiis aliisve privatis rapuisset redi-
 turum, quod Roma fugisset, ut Judicium evitaret, & etiamnum Reipublicæ
 atque Imperatori perniciem moliretur.
 Eadem sententia involvebantur Stephanus Secundicerius, Gregorii frater, ac-
 cusatus, quod complures Ecclesiæ spoliasset & expilasset, Georgius Gregorii
 gener, cui adulteria & homicidia & præ-
 cipue, quod Thesaurum Palatii Lateranensis furatus esset, objiciebantur, Ser-
 gius Magister militum, & Constantina
 Gregorii filia, diversorum criminum
 postulati. Unde dignoscitur, quam
 corrupta tunc fuerit Roma, & quam im-
 pune vitia in Pontificum etiam familiis
 regnaverint; nam Georgius olim Bene-
 dicti Papæ neptem uxorem habuerat,
 quam tetro facinore sustulisse dicebatur;
 Sergius vero Nicolai Papæ Neptem du-
 xerat, & utraque maritum locupletave-
 rat. In hos accusatos omnes, nisi ob-
 jecta diluissent intra decem dies, excom-
 municatio, & post dies quindecim an-
 thema perpetuum intorquebatur.

§. XXXII.

Concilium Pontigonense.

Carolus Imperator in Franciam redux
 Concilium Pontigone, mense Junio,
 Indictione nona, nempe anno eodem
 Ettingen.